

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/51/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010290
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3121010290.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Dušana Krč-Šeberu, v trestnej veci proti obžalovanému G. H., nar. XX.X.XXXX v V., trvale bytom T. S., U. č. XX/X, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby llava, trestne stíhanému pre prečin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom k § 138 písmeno d) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. augusta 2021, prejednal odvolanie obžalovaného G. H. proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 28. mája 2021, sp.zn. 8T/28/2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 28. mája 2021, sp. zn. 8T/28/2021, bol obžalovaný G. H. uznaný vinným zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom k § 138 písmeno d) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 10.11.2020 v čase okolo 09.00 hod. pod vplyvom alkoholu spoločne prišli ku dverám bytu č. XX nachádzajúcim sa v T. S. na 8. poschodí na ul. G. XX/X, ktorého užívateľom je V.. I. T., kam si obžalovaný U. Y. chcel ísť pre svoje veci, zazvonili na zvonček pri dverách, a keď V.. I. T. dvere bytu otvoril a povedal, aby išli preč, obžalovaní do nich sotili, následkom čoho poškodeného odsotili do predsiene, vzápätí obaja vstúpili do bytu a obaja obžalovaní poškodeného bili päťami do hlavy až spadol na zem, obžalovaný U. Y. ho kopol do hlavy a pýtal sa ho, či mu vzal peniaze, pričom po premiestnení sa do kuchyne poškodeného obaja obžalovaní znovu niekoľkokrát udreli päťami do hlavy a obžalovaný U. Y. ho kopol do hlavy, počas útoku na poškodeného kričali a vulgárne mu nadávali a následne z bytu odišli preč, pričom poškodenému V.. I. T. uvedeným konaním spôsobili ľahké zranenie, a to tržnú ranu nosa nevyžadujúcu si práceneschopnosť.

Za to bol odsúdený podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Trestného zákona, s prihladnutím k § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, k § 37 písmeno m) Trestného zákona a v spojení s § 43 Trestného zákona na ďalší trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný podal proti nemu odvolanie proti výroku o treste do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Dodatočne obžalovaný odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Obhajoba v písomných dôvodoch odvolania uviedla nasledovné:

„Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní dňa 28.05.2021 vyhlásil rozsudok, ktorým obžalovaného G. H., narodeného dňa XX.XX.XXXX v V., trvale bytom T. S., U. č. XX/X, v súčasnosti vo väzbe v ÚVTOS a ÚVV llava s obžalovaným U. Y. uznal za vinných za prečin porušovania domovej slobody spáchaný

formou spolupáchateľstva podľa §20 Trestného zákona k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, s poukazom k §138 písm. d) Trestného zákona.

Obžalovanému U. Y. uložil trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Obžalovanému G. H. ďalší trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov, taktiež so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Odsúdený G. H. po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj jeho právny zástupca podali odvolanie voči rozsudku, čo do výroku o výške trestu.

V právnom zastúpení odsúdeného, a to odsúdeného G. H., narodeného dňa XX.XX.XXXX v V., trvale bytom T. S., U. č.XX/X, v súčasnosti vo väzbe v ÚVTOS a ÚVV Ilava, zasielame k odvolaniu nasledujúce o d ť o d n e n i e:

Odsúdený G. H. na svoju obranu voči vydanému rozsudku prvej inštancie, ktorým bol odsúdený na ďalší trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov podľa §194 ods. 2 Trestného zákona, s použitím §38 ods. 2, ods. 3 a ods. 8 Trestného zákona s prihliadnutím k § 36 písm. 1), písm. n) Trestného zákona, k § 37 písm. m) Trestného zákona a v spojení s § 43 Trestného zákona uvádza, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za tvrdý voči jeho osobe a súd prvej inštancie mal postupovať rovnako a udeliť aj jemu rovnakú výšku trestu odňatia slobody v trvaní desiatich (10) mesiacov tak, ako to udelil odsúdenému U. Y..

Odsúdený G. H. má za to, že súd prvej inštancie postupoval správne a zákonne, keď od oboch obžalovaných prijal vyhlásenia o ich vine a rozhodoval výlučne o výške trestu, no je presvedčený o tom, že súd prvej inštancie mal aj v jeho prípade i jemu uložiť totožný trest odňatia slobody, t. j. dva mesiace pod dolnou hranicou uvedenej trestnej sadzby.

Vo svojom odôvodnení odsúdený G. H. poukazuje na tú skutočnosť, že nedošlo k porušeniu domovej slobody v pravom slova zmysle. Na to, aby vošli do bytu poškodeného neprekonal prakticky žiadne prekážky. Priebeh deja bol taký, že odsúdený U. Y. požiadal odsúdeného G. H. o pomoc pri prevzatí si svojich huteľných vecí u poškodeného, nakoľko odsúdený U. Y. u poškodeného býval a sám sa bál pre tieto ísť. Odsúdený G. H. chcel pomôcť kamarátovi, takže nebol osobou, ktorá navrhla kontaktovať poškodeného. Odsúdený U. Y. zazvonil na vchodový zvonček obytného domu a cez domový reproduktor, po rozhovore odsúdeného U. Y. s poškodeným došlo k otvoreniu hlavného vchodu od obytného domu. Svojim konaním poškodený dobrovoľne umožnil vstúpiť do obytného domu obom odsúdeným. Poškodený oboch odsúdených čakal na chodbe, dvere od bytu poškodeného teda boli otvorené.

V prípravnom konaní bolo najskôr uvedené, že zo strany oboch odsúdených došlo k zraneniam poškodeného, no tieto sa vlastne nepreukázali v takom rozsahu, ako to bolo pôvodne prezentované.

Taktiež malo údajne dôjsť ku krádeži mobilného telefónu, ktorý bol vo vlastníctve poškodeného, no ten sa našiel po troch dňoch v schránke poškodeného, čo ani jeden z odsúdených ho nemohol do schránky vrátiť, pretože obaja odsúdení boli v krátkom čase po skutku zaistení a v čase nálezu mobilného telefónu sa nachádzali vo väzbe.

S poukazom na už vyššie uvedené skutočnosti odsúdený G. H. navrhujem súdu druhej inštancie, aby po vykonanom dokazovaní, kedy by bol vypočutý ku skutku aj samotný poškodený, zmenil odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie tak, že odsúdenému G. H. uloží trest odňatia slobody pod dolnou hranicou trestnej sadzby, ktorou bol odsúdený súdom prvej inštancie.“

K dôvodom odvolania obžalovaného písomne vyjadril prokurátor a uviedol nasledovné:

„V trestnej veci obžalovaného G. H., trestne stíhaného pre prečin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom k § 138 písmeno d) Trestného zákona po predložení odvolania obžalovaného

podaného prostredníctvom jeho obhajcu smerujúceho proti rozsudku súdu v prospech obžalovaného, a to pokiaľ ide o jeho výrok o treste Vám k nemu predkladám nasledujúce vyjadrenie:

Samosudca Okresného súdu Trenčín na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.05.2021 prijal vyhlásenie obžalovaného G. H. o uznaní viny zo spáchania skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba. Z tohto dôvodu teda vykonal iba dokazovanie ohľadne výroku o treste, na podklade čoho dňa vyhlásil rozsudok č. k. 8T/28/21-196, ktorým uznal menovaného obžalovaného vinným zo spáchania prečin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom k § 138 písmeno d) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v predmetnom rozsudku.

Okresný súd ho za to po aplikácii § 43 Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona s poukazom k § 37 písmeno 1), písmeno n) Trestného zákona a § 37 písmeno m) Trestného zákona odsúdil na ďalší trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný G. H. podal voči rozsudku súdu odvolanie vo svoj prospech bezprostredne po jeho vyhlásení čo do výroku o treste, ktoré dodatočne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu.

Mám za to, že skutok, o ktorom sa trestné stíhanie vedie sa stal, tento vykazuje zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu, a súčasne je preukázané, že sa ho svojou mierou účasti dopustil obžalovaný G. H.. Som toho názoru, že okresný súd správne ustálil skutkový stav predmetnej veci, tento správne vyhodnotil aj po právnej stránke a taktiež správne konštatoval vinu obžalovaného. Dôvodný a vecne správny je tiež výrok o uložení trestu odňatia slobody, jeho výmere a i o spôsobe jeho výkonu zaradením obžalovaného na jeho výkon do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia. U. uložený obžalovanému je primeraný a spravodlivý, zohľadňujúci hľadiská individuálnej a generálnej prevencie.

Vzhľadom k vyššie uvedenému navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 319 Trestného poriadku podané odvolanie obžalovaného G. H. ako nedôvodné zamietol.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného navrhol uložil obžalovanému trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutého výroku rozsudku okresného súdu o uložení treste, z obsahu odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním. Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaním obžalovaného napadnuté výroky o uložení treste obžalovanému.

Na základe preskúmania správnosti samotných odvolaní obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uložení treste odňatia slobody, sa senát odvolacieho súdu nestotožnil s dôvodnosťou argumentácie obžalovaného, uvedenej v dôvodoch podaného odvolania.

Z podaného odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že odvolanie bolo podané voči výroku rozsudku okresného súdu o treste odňatia slobody, uloženému obžalovanému. Aj s poukazom na neprípustnosť odvolania obžalovaného proti výroku o vine v rozsahu vyhlásenia obžalovaného o vine podľa § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por. preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa mohla vzťahovať len na výrok napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste.

Z dôvodov podaného odvolania nepochybne vyplýva, že obžalovaný namietal neprimeranú prísnosť uloženého trestu odňatia slobody v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Odvolací súd sa nestotožnil ani s názorom obhajoby o neprimeranej prísnosti trestu odňatia slobody, uloženého obžalovanému v prejednávanej veci. Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že okresný súd v súlade aj s ustanovením § 38 ods. 3 Tr. zák. v danom prípade správne ustálil trestnú sadzbu trestu odňatia slobody v rozsahu 1 až 3 roky 8 mesiacov. Preto uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému na dolnej hranici správne ustálenej trestnej sadzby (vo výmere 12 mesiacov) s poukazom na recidívu obžalovaného ani podľa názoru odvolacieho súdu nevykazuje znaky neprimeranej prísnosti uloženého trestu v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Pokiaľ sa obhajoba v dôvodoch odvolania domáhala uloženia trestu odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, teda pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, rovnako ako v súčasnosti už právoplatne odsúdenému spolupáchatelovi, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že z hľadiska posudzovania osoby obžalovaného v jeho neprospech svedčí podstatne nepriaznivejšia trestná minulosť, ako u jeho spolupáchatela, navyiac obžalovaný sa tejto úmyselnej trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe jeho podmieneného odsúdenia za úmyselné trestné činy podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák. (aj špeciálna recidíva), ktoré okolnosti dôvodne opodstatňovali uloženie prísnejšieho trestu obžalovanému (o dva mesiace), ako jeho spolupáchatelovi. Preto podľa názoru odvolacieho súdu uloženie trestu obžalovanému v danom prípade na dolnej hranici trestnej sadzby v sebe zahŕňa aj dôsledné a úplné prihliadnutie na zistenú poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák.

Následne odvolací súd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie prípadných chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol neprípustný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zoberal na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmienené prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávacom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.